

kommune til at nedsætte et erstatningsboligudvalg, der sammensættes af repræsentanter for kommunalbestyrelsen, grundejer-, lejer- og bygherreorganisationer samt saneringsselskaberne, og med en af kommunalbestyrelsen udpeget formand.

Selv om lovforslagets regler om genhusning alene tager sigte på boligtagere og ikke f. eks. på butiksljere eller andre erhvervslejere, skønnes det ønskeligt, at udvalget også bistår sådanne udsanerede lejere med deres evt. genhusningsproblemer. Efter udvalgets sammensætning skulle en sådan bistand være mulig i rimeligt omfang, selv om det ikke skønnes muligt at etablere en egentlig genhusningspligt for så vidt angår sådanne lejere.

Såfremt en kommune indgår i et fælles byområde med andre kommuner, kan boligministeren efter forslaget § 57 bestemme, at der i stedet for et erstatningsboligudvalg for den enkelte kommune skal nedsættes et samarbejdsudvalg, som er fælles for alle kommunerne inden for byområdet. Formanden for et sådant samarbejdsudvalg skal udpeges af boligministeren, mens udvalgets sammensætning i øvrigt vil være som angivet ovenfor.

Boligministeren kan efter forslaget § 63, stk. 2, fastsætte nærmere regler for disse udvalgs arbejde. Det er hensigten at fastsætte disse regler således, at udvalget bliver organ for alle genhusningsproblemer, der ikke har fundet deres løsning på anden måde. Det forudsættes, at der til udvalget knyttes et sekretariat med en boligrådgiver, som kan vejlede beboerne i ejendomme, der om kortere eller længere tid skal nedrives.

5. For at overgangen til anden bolig ikke skal belaste lejerne med større udgifter, end husstanden selv kan klare, foreslås i § 64 opretholdt den nu gældende lovs adgang til, at det offentlige kan betale indskud og yde huslejetilskud i de første 5 år ved siden af boligsikringsordningen og reglerne i lov om boligbyggeri om støtte til betaling af indskud i almenyttigt byggeri.

Til § 55.

Bestemmelsen fastslår en principiel pligt for kommunalbestyrelsen til at sikre genhusning af udsanerede. Denne pligt, som også findes i den gældende saneringslov, foreslås udstrakt til også at gælde over for personer, der tvinges til at flytte på grund af kondemnering efter lov om boligtilsyn.

Til § 56.

Bestemmelsen, der er ny, hjemler adgang for den enkelte kommune til at nedsætte et erstatningsboligudvalg, der skal bistå ved genhusning. Der er efter bestemmelsen ikke pligt for kommunalbesty-

relsen til at nedsætte et sådant udvalg, men hvis det nedsættes, skal repræsentanter for grundejer-, lejer- og bygherreorganisationer have sæde i udvalget. Det samme gælder de saneringsselskaber, der virker i kommunen.

Til § 57.

I lighed med 1959-lovens § 34 fastsætter bestemmelsen, at der i byområder, som omfatter flere kommuner, kan nedsættes et for området fælles samarbejdsudvalg, der overtager de beføjelser, der med hensyn til genhusning er tillagt de enkelte kommunalbestyrelser. I modsætning til den gældende ordning, hvorefter staten afholder $\frac{1}{3}$ af administrationsudgifterne og resten fordeles mellem kommunerne i området, foreslås det nu, at sådanne udgifter helt skal afholdes af de pågældende kommuner med fordeling efter folketal.

Til § 58.

Efter bestemmelsen, der er ny, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at husstande, der skal genhuses, kan få en attest, der dokumenterer, at de har ret til at overtage en lejlighed uden boliganvisningsudvalgets godkendelse. Efter forslaget omfatter denne regel også husstande, der bliver husvilde som følge af gennemførelse af gade- og vej anlæg og andre offentlige anlæg.

Bestemmelsen agtes suppleret med en ændring af boligministeriets bekendtgørelse af 29. april 1968, jfr. § 16 i lov om boligbyggeri, således at fortrinsreglerne for overtagelse af lejligheder i almenyttigt byggeri også kommer til at omfatte genhusning af de heromhandlede husstande.

Til § 59.

Forslaget om, at et samarbejdsudvalg overtager kommunalbestyrelsernes beføjelser, må anses for nødvendig for at sikre en ensartet løsning af genhusningsproblemet i byområdet som helhed.

Til § 60.

De af kommunalbestyrelsen eller af udvalget truffne generelle beslutninger har betydelig interesse for borgerne, herunder såvel udlejere som lejlighedsøgende, hvorfor sådanne beslutninger bør bekendtgøres.

Til § 61.

De lejligheder, der pligtmæssigt skal tjene til erstatningsboliger, må anmeldes til erstatningsboligudvalget (§ 56) eller samarbejdsudvalget (§ 57). Denne anmeldelsespligt træder i stedet for pligten til anmeldelse til boliganvisningsudvalget.